

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia2005 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobów użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego.

Na podstawie art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990r. o Policji (Dz. U. z 2002r. Nr 7, poz. 58 z późn. zm.1) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 września 1990r. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobów użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego (Dz. U. Nr 70, poz. 410, z 1996r. Nr 10, poz. 58, z 2000r. Nr 16, poz. 206, z 2002r. Nr 196, poz. 1657 oraz z 2003r. Nr 175, poz. 1694) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

"§ 1. 1. Policjant może stosować środki przymusu bezpośredniego z zachowaniem zasad określonych w art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990r. o Policji.

2. Środki przymusu bezpośredniego mogą być stosowane po uprzednim bezskutecznym wezwaniu osoby do zachowania się zgodnego z prawem oraz uprzedzeniu o użyciu środków przymusu bezpośredniego, a w przypadku pocisków niepenetracyjnych dodatkowo po uprzednim oddaniu strzału ostrzegawczego.

3. Policjant może odstąpić od wzywania osoby do zachowania się zgodnego z prawem oraz od uprzedzenia o użyciu środków przymusu bezpośredniego lub oddania strzału ostrzegawczego pociskami niepenetracyjnymi, jeżeli zwłoka groziłaby niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia ludzkiego, a także mienia.";

2) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Policjant powinien stosować środki przymusu bezpośredniego w taki sposób, aby osiągnięcie podporządkowania się wydanym na podstawie prawa poleceniom powodowało możliwie najmniejszą dolegliwość dla osoby, wobec której zastosowano środki przymusu bezpośredniego.";

3) w § 3:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) urządzenia techniczne w postaci kajdanek, prowadnic, kaftanów bezpieczeństwa, pasów i siatek obezwładniających, paralizatorów elektrycznych, a także kolczatek drogowych i innych przeszkód umożliwiających zatrzymanie pojazdu,"

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) pałki służbowe: zwykłe, szturmowe, wielofunkcyjne i teleskopowe;" ;

4) w § 4:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust 2 w brzmieniu:

"2. Wobec osób, o których mowa w ust. 1, w sytuacji zagrożenia życia, zdrowia lub mienia można stosować inne środki przymusu bezpośredniego w sposób określony w rozporządzeniu, jeżeli zastosowanie chwytów obezwładniających okazało się nieskuteczne dla osiągnięcia podporządkowania się poleceniom wydanym na podstawie prawa.",

5) w § 6 ust. 1b i 1c oraz ust. 2 otrzymują brzmienie:

1b. Kajdanki zakłada się na ręce trzymane z przodu. W przypadku, gdy osoba jest agresywna lub niebezpieczna, można założyć kajdanki na ręce trzymane z tyłu.

1c. Wobec osób tymczasowo aresztowanych lub skazanych na karę pozbawienia wolności można zastosować, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, kajdanki zespolone przeznaczone do zakładania na ręce i nogi.

2. Nie stosuje się kajdanek wobec osób w wieku poniżej 17 lat, z wyjątkiem nieletnich w wieku powyżej 15 lat podejrzanych o popełnienie przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu.";

6) w § 8:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Kaftan bezpieczeństwa, pasy lub siatkę obezwładniającą albo paralizator elektryczny stosuje się wobec osób, które swoim zachowaniem stwarzają niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego, a także mienia, jeżeli zastosowanie innych środków przymusu bezpośredniego jest niemożliwe albo okazało się bezskuteczne.",

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

"3. Paralizator elektryczny można stosować w celu:

- 1) obezwładnienia osoby niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia niebezpiecznego narzędzia,
- 2) odparcia czynnej napaści lub pokonania czynnego oporu,
- 3) zatrzymania osoby albo udaremnienia ucieczki osoby skazanej, tymczasowo aresztowanej bądź zatrzymanej z powodu podejrzenia o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia,
- 4) przeciwdziałania niszczeniu mienia,
- 5) obezwładnienia agresywnych lub niebezpiecznych zwierząt.

4. Przy stosowaniu paralizatora elektrycznego należy zachować ostrożność, uwzględniając jego właściwości mogące stanowić zagrożenie dla życia i zdrowia ludzkiego.";

7) w § 12:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) udaremnienia ucieczki osoby skazanej, tymczasowo aresztowanej bądź zatrzymanej,";

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Polecenie zastosowania chemicznych środków obezwładniających, z wyjątkiem broni gazowej i ręcznych miotaczy gazowych, wydają: komendanci wojewódzcy Policji, Komendant Główny Policji lub osoby przez nich upoważnione.".

8) w § 13:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Nie wolno stosować pałki służbowej wobec osób stawiających bierny opór, chyba że zastosowanie siły fizycznej okazało się bezskuteczne.",

b) w ust. 3 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

"2) zadawania uderzeń rękojęścią pałki służbowej,

3) stosowania pałki służbowej wobec osób, w stosunku do których użyto kajdanek, prowadnicy, kaftana bezpieczeństwa, pasa lub siatki obezwładniającej albo wobec osób obezwładnionych wskutek użycia paralizatora elektrycznego.";

9) w § 15 ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) udaremnienia ucieczki osoby skazanej, tymczasowo aresztowanej bądź zatrzymanej,";

10) w § 15b pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) udaremnienia ucieczki osoby skazanej, tymczasowo aresztowanej bądź zatrzymanej,";

11) § 16 i 17 otrzymują brzmienie:

"§ 16.1. Jeżeli wskutek zastosowania środka przymusu bezpośredniego nastąpiło zranienie osoby, policjant jest obowiązany natychmiast udzielić tej osobie pierwszej pomocy, a w razie potrzeby - spowodować podjęcie wobec niej ratowniczych działań medycznych - w rozumieniu przepisów o Państwowym Ratownictwie Medycznym.

2. Kobiecie ciężarnej, wobec której użyto środka przymusu bezpośredniego zawsze zapewnia się pomoc lekarską.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz gdy w wyniku zastosowania środka przymusu bezpośredniego nastąpiła śmierć osoby albo szkoda w mieniu, policjant, po udzieleniu pierwszej pomocy, oraz spowodowaniu podjęcia ratowniczych działań medycznych jest obowiązany kolejno do:

1) zabezpieczenia śladów w miejscu zdarzenia i niedopuszczenia osób postronnych w to miejsce;

2) ustalenia świadków zdarzenia, jeżeli jest to możliwe;

3) powiadomienia o zdarzeniu dyżurnego właściwej terytorialnie komendy powiatowej (miejskiej, rejonowej) Policji oraz swojego bezpośredniego przełożonego.";

§ 17.1. Fakt zastosowania środka przymusu bezpośredniego policjant dokumentuje zapisem w notatniku służbowym.

2. W przypadkach, o których mowa w § 16, policjant składa szczegółowy pisemny raport bezpośredniemu przełożonemu.

2a. Raport, o którym mowa w ust. 2 powinien zawierać w szczególności:

- 1) stopień służbowy, imię i nazwisko policjanta,
- 2) czas i miejsce zastosowania środka przymusu bezpośredniego,
- 3) dane osoby, wobec której zastosowano środek przymusu bezpośredniego,
- 4) szczególne powody i rodzaj zastosowanego środka przymusu bezpośredniego,
- 5) opis postępowania poprzedzającego zastosowanie środka przymusu bezpośredniego,
- 6) skutki zastosowania środka przymusu bezpośredniego,
- 7) w razie potrzeby określenie sposobu realizacji przepisów § 1 ust. 2 i 3 i § 16,
- 8) inne ważne okoliczności zdarzenia,
- 9) dane ustalonych świadków zdarzenia,
- 10) podpis policjanta sporządzającego notatkę.

3. Jeżeli w wyniku użycia środka przymusu bezpośredniego nastąpiła śmierć człowieka, bezpośredni przełożony policjanta niezwłocznie powiadamia o tym wyższego przełożonego oraz właściwego miejscowo prokuratora rejonowego.";

12) po § 17 dodaje się § 17a-17d w brzmieniu:

"§ 17a.1. Polecenie użycia środków przymusu bezpośredniego przez Policjantów wchodzących w skład oddziału Policji wydaje komendant wojewódzki Policji z uwzględnieniem przepisów § 12 ust. 3, § 14 ust. 2 i § 15a ust. 5. Użycie tych środków następuje na rozkaz dowódcy oddziału Policji, zwanego dalej "dowódcą".

2. Polecenie, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane, gdy zwłoka w użyciu środków przymusu bezpośredniego groziłaby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia, zdrowia ludzkiego lub mienia, a także niebezpieczeństwem dokonania zamachu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy.

3. Dowódca, przed wydaniem rozkazu użycia środków przymusu bezpośredniego, jest obowiązany:

- 1) wezwać do zachowania zgodnego z prawem, a zwłaszcza do porzucenia broni lub niebezpiecznych narzędzi, zaniechania bezprawnych działań lub stosowania przemocy,
- 2) uprzedzić o użyciu środków przymusu bezpośredniego.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w sytuacji, o której mowa w ust. 2.

5. W razie niemożności nawiązania przez policjanta kontaktu z dowódcą, policjant stosuje środki przymusu bezpośredniego na zasadach ogólnych.

17b.1. Przerwanie użycia środków przymusu bezpośredniego przez oddział Policji następuje na rozkaz dowódcy natychmiast po osiągnięciu zamierzonego celu.

2. Oddział Policji wycofuje się niezwłocznie po wykonaniu zadania.

3. Dowódca przed wycofaniem oddziału Policji:

- 1) zabezpiecza na miejscu zdarzenia ślady i dowody związane z użyciem środków przymusu bezpośredniego,
- 2) podejmuje inne czynności niecierpiące zwłoki, aby nie dopuścić do zatarcia śladów lub zniszczenia dowodów, o których mowa w pkt 1,
- 3) w miarę możliwości ustala świadków zdarzenia.

17c.1. Jeżeli wskutek użycia środków przymusu bezpośredniego przez oddział Policji nastąpiło zranienie osoby lub powstał widoczny stan zagrożenia dla życia lub zdrowia, dowódca jest obowiązany spowodować udzielenie osobie poszkodowanej pierwszej pomocy, a w razie potrzeby - również podjęcie wobec niej medycznych działań ratowniczych w rozumieniu przepisów o państwowym ratownictwie medycznym.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 zd. 1, oraz gdy w wyniku użycia środków przymusu bezpośredniego nastąpiła śmierć osoby albo szkoda w mieniu, dowódca niezwłocznie powiadamia o tym bezpośredniego przełożonego i właściwego miejscowo prokuratora rejonowego.

17d.1. Niezwłocznie po zakończonych działaniach dowódca jest obowiązany złożyć szczegółowy pisemny raport bezpośredniemu przełożonemu.

2. Raport, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) stopień służbowy, imię i nazwisko dowódcy,
- 2) określenie liczebności oddziału, czasu i miejsca użycia środków przymusu bezpośredniego,
- 3) szczegółowe powody i rodzaj użytego środka przymusu bezpośredniego ze wskazaniem trybu wydania polecenia jego użycia,
- 4) opis postępowania poprzedzającego zastosowanie środka przymusu bezpośredniego,
- 5) skutki zastosowania środka przymusu bezpośredniego,
- 6) w razie potrzeby określenie sposobu realizacji przepisów § 17a ust. 2 i § 17c,

- 7) inne ważne okoliczności zdarzenia,
- 8) dane ustalonych świadków zdarzenia,
- 9) podpis dowódcy.";

13) § 18 otrzymuje brzmienie:

" § 18. Kierownicy jednostek organizacyjnych Policji są obowiązani badać zasadność, warunki i sposób stosowania środków przymusu bezpośredniego przez podległych im policjantów."

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

1)Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002r.: Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 153, poz. 1271, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688 oraz z 2003r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130 poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004r. Nr 171, poz. 1800, Nr 179, poz. 1842, Nr 210, poz. 2135, Nr 273, poz. 2703 i Nr 277, poz. 2742 oraz z 2005r. Nr 10, poz. 70.

Uzasadnienie

Prowadzona systematycznie w Komendzie Głównej Policji analiza przebiegu interwencji policyjnych podejmowanych wobec osób naruszających prawo albo niepodporządkowujących się poleceniom wydawanym przez policjantów na podstawie prawa - wskazuje na to, że przyczyną interwencji nieudanych jest zazwyczaj ograniczona skuteczność niektórych ze stosowanych dotychczas przez Policję technicznych środków przymusu bezpośredniego służących do obezwładniania osób.

Przykładowo:

*w pomieszczeniach zamkniętych nie można stosować chemicznych środków obezwładniających, bowiem substancja drażniąca w równym stopniu oddziałuje na wszystkie osoby znajdujące się w danym pomieszczeniu; włącznie z interweniującym policjantem,

*jeżeli osoba objęta interwencją posiada jakiegokolwiek niebezpieczne narzędzie, stosowanie siły fizycznej jest zawsze związane z zagrożeniem zdrowia lub nawet życia policjanta.

Na podstawie przeprowadzonych prób użytkowych oraz szczegółowej oceny funkcjonalności stwierdzono, że pożądaną skuteczność interwencji i wyższy poziom bezpieczeństwa policjantów oraz minimalizację zagrożeń urazami ciała osób poddanych interwencjom policyjnym, można uzyskać, w stosunkowo znacznej liczbie przypadków, stosując paralizatory elektryczne jako techniczne środki przymusu bezpośredniego.

W związku z tym został opracowany projekt odpowiedniej zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 listopada 2000r. w sprawie uzbrojenia Policji (Dz. U. z 2001r. Nr 14, poz. 139), w wyniku której zestaw stosowanych przez Policję środków przymusu bezpośredniego służących do obezwładniania osób, zostanie poszerzony o paralizatory elektryczne. Projekt ten przeszedł wymagane uzgodnienia.

Zmiany proponowane niniejszym projektem w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 września 1990r. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobów użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego (Dz. U. Nr 70, poz. 410, z 1996r. Nr 10, poz. 58, z 2000r. Nr 16, poz. 206, z 2002r. Nr 196, poz. 1657 oraz z 2003r. Nr 175, poz. 1694), zwanym dalej "rozporządzeniem", są uzasadnione następująco:

*zgodnie z art. 16 ust. 4 ustawy o Policji środki przymusu bezpośredniego mogą być używane przez policjantów jedynie w przypadkach i warunkach oraz w sposób określony w przepisach wykonawczych wydanych przez Radę Ministrów;

*w § 1 dodaje się nowy ust. 2 w celu usunięcia swoistej luki, jaką stwarzał brak przepisu nakładającego na policjantów obowiązek poprzedzenia zastosowania środków przymusu bezpośredniego odpowiednim wezwaniem i uprzedzeniem, pomimo określania w dotychczasowym ust. 2 § 1 sytuacji, w której można odstąpić od takiego wezwania i uprzedzenia;

*zmiany w § 3 są oczywistą konsekwencją wprowadzenia paralizatorów elektrycznych do zestawu stosowanych przez Policję środków przymusu bezpośredniego (w odniesieniu do pkt 2) oraz wynikają z konieczności wyposażenia nieumundurowanych policjantów w odpowiedni do okoliczności wykonywanych czynności służbowych typ pałki służbowej, jakim jest pałka teleskopowa, bowiem policjanci ci także znajdują się w sytuacjach, kiedy muszą użyć takiego środka przymusu bezpośredniego;

*zmiany w § 4 wynikają z konieczności dostosowania prawnych uwarunkowań użycia środków przymusu bezpośredniego do występujących wcale nierzadko w praktyce sytuacji, w których ograniczenie środków przymusu bezpośredniego tylko do siły fizycznej jest niemożliwe lub byłoby niezwykle niebezpieczne dla policjanta oraz jednocześnie nieskuteczne - także w odniesieniu do kobiet ciężarnych, nieletnich oraz osób starszych i niepełnosprawnych. Przykładowo, w razie konieczności długotrwałego konwojowania zatrzymanej kobiety ciężarnej ponawiającej próby uwolnienia się, gdy nie byłoby możliwe zastosowanie kajdanek lub prowadnicy - policjant musiałby utrzymywać chwyt obezwładniający przez cały czas trwania konwoju, a wbrew pozorom chwyt obezwładniający są bardziej dolegliwe (bolesne) niż kajdanki. Obezwładnienie osoby niepełnosprawnej z powodu utraty kończyny, ale posiadającej nowoczesną protezę, jest tak samo trudne, jak osoby całkowicie sprawnej. W razie konieczności obezwładnienia osoby w wieku podeszłym, która ma nóż i nie chce go odrzucić - podjęcie próby zastosowania wyłącznie siły fizycznej zamiast np. ręcznego miotacza gazowego, skończy się z reguły zranieniem policjanta, przy każdorazowym zagrożeniu śmiertelnym. Nie można też tracić z pola uwagi przepisu art. 17 ust. 1 ustawy o Policji. Zgodnie z tym przepisem policjant ma prawo użycia broni palnej, jeżeli środki przymusu bezpośredniego okazały się niewystarczające albo ich użycie nie jest możliwe ze względu na okoliczności danego zdarzenia. Wszelkie ograniczenia podmiotowe w stosowaniu innych niż siła fizyczna środków przymusu bezpośredniego zwiększają więc potencjalny zakres użycia broni palnej, co jest oczywiście wysoce niepożądane;

*w nowelizowanym § 6 ust. 1b i ust. 2 rozporządzenia pominięto regulację dotyczącą użycia przez policjantów prowadnic, znajdującą się w obecnie obowiązującym brzmieniu tych przepisów. W ten sposób zostały skorygowane błędne dotychczasowe unormowania. Istotną właściwością prowadnicy jest bowiem to, że zakłada się ją tylko na jedną rękę i niezrozumiały był zapis o zakładaniu prowadnicy na ręce trzymane z przodu. Ze względu na tę właściwość prowadnicy powinno być dopuszczalne jej stosowanie wobec osób małoletnich (utrzymuje się natomiast względny zakaz stosowania wobec małoletnich kajdanek). Należało również zmienić ust. 1c w § 6 w celu skorygowania błędnego sformułowania o stosowaniu kajdanek "przeznaczonych do zakładania na nogi". Nie ma kajdanek przeznaczonych do unieruchamiania tylko kończyn dolnych,

*przypadki i warunki użycia paralizatora elektrycznego, określone w ust. 3 i 4 dodawanych do § 8 zmienianego rozporządzenia, są zbliżone do przypadków i warunków już wcześniej określonych w przepisach dotyczących użycia paralizatora elektrycznego przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, strażników gminnych, czy też pracowników specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych. Projektowane brzmienie § 8 ust. 1 nie pozostawia policjantom dowolności wyboru zastosowanego środka przymusu bezpośredniego. W tym zakresie obowiązują ponadto zasady określone w art. 16 ust. 2 ustawy o Policji (obowiązek stosowania jedynie takich środków przymusu bezpośredniego, jakie odpowiadają potrzebom wynikającym z istniejącej sytuacji i są niezbędne do osiągnięcia ustawowego celu ich zastosowania) oraz sformułowana w § 2 ust. 1 dyrektywa minimalizacji dolegliwości osób, wobec których stosuje się środki przymusu bezpośredniego,

*w przepisach zmieniających ust. 3 § 13 rozporządzenia proponuje się rozszerzenie ograniczeń użycia pałek służbowych na wszystkie ich typy oraz rozciągnięcie zakazu użycia pałki służbowej na osoby już obezwładnione paralizatorem elektrycznym - dla zachowania jednolitego ogólnego standardu humanitarnego stosowania środków przymusu bezpośredniego,

*zmiany proponowane w obrębie § 16-18 mają charakter terminologiczny i mają na celu precyzyjne dostosowanie brzmienia przepisów rozporządzenia do treści odpowiednich norm ustawy o Policji,

*projekt zawiera także zmiany, jakie należy wprowadzić w celu dostosowania przepisów rozporządzenia do wymogów techniki prawodawczej, a mianowicie w § 1, w jego obecnym brzmieniu, powołuje się art. 16 ust. 1-3 ustawy o Policji, podczas gdy ust. 3 jest uchylony już od 12 października 1995 roku; ustalenie nowego brzmienia § 12 ust. 1 pkt 4, § 15 ust. 1 pkt 4 i § 15b pkt 4 ma na celu korektę błędnego sformułowania określającego osoby nieprawomocnie skazane jako "przestępców".

Termin wejścia w życie projektowanego aktu z dniem ogłoszenia wynika z faktu, iż jest on powiązany systemowo: merytorycznie i prawnie z dwoma innymi projektami rozporządzeń Rady Ministrów w sprawie:

- 1) szczegółowych warunków i sposobu użycia oddziałów i pododdziałów Policji oraz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej

Polskiej w razie zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub zakłócenia porządku publicznego,

- 2) szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej przez policjantów oraz zasad użycia broni palnej przez oddziały i pododdziały zwarte Policji - które również mają wejść w życie z dniem ogłoszenia, gdyż przemawia za tym ważny interes państwa.

Projektowany akt prawny ma zostać ogłoszony z powyższymi dwoma projektami rozporządzeń Rady Ministrów w jednym Dzienniku Ustaw RP.

Ocena skutków projektowanej regulacji.

1. Projektowana regulacja będzie miała korzystny wpływ na skuteczność wykonywania przez Policję zadań ustawowych oraz umożliwi osiągnięcie wyższego poziomu dostosowania używanych przez policjantów środków przymusu bezpośredniego do potrzeb wynikających ze zróżnicowanych okoliczności interwencji policyjnych. Stosowanie przez policjantów paralizatorów elektrycznych zgodnie z proponowanymi przypadkami, warunkami i sposobem użycia, będzie skutkować obniżeniem liczby interwencji z użyciem chemicznych środków obezwładniających oraz broni palnej i pocisków niepenetracyjnych, podejmowanych dotychczas wobec osób szczególnie agresywnych. Paralizator elektryczny jest niewątpliwie mniej dolegliwym środkiem przymusu bezpośredniego w porównaniu z chemicznymi środkami obezwładniającymi, czy też pociskami niepenetracyjnymi miotanymi z broni palnej.
2. Projekt był konsultowany międzyresortowo oraz został przekazany Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, która nie przedstawiła żadnego stanowiska.
3. Wejście w życie projektowanych zmian przepisów wykonawczych do ustawy o Policji nie spowoduje wzrostu wydatków w budżecie państwa i budżetach jednostek samorządu terytorialnego. Koszty zakupu minimalnie niezbędnej ilości paralizatorów elektrycznych szacuje się na 400 tysięcy złotych i kwota ta znajduje pokrycie w środkach budżetowych przeznaczonych w roku 2005 na funkcjonowanie Policji.
4. Projektowana regulacja nie będzie miała negatywnego wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na sytuację i rozwój regionów. Poprawa skuteczności wykonywania przez Policję zadań ustawowych będzie natomiast korzystną przesłanką rozwoju gospodarczego.
5. Zakres projektowanych zmian nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.